

## JORNADES D'ESTUDI - DE LA VINYA A LA FASSINA

Vinyes, vins i cooperativisme vitivinícola a Catalunya

L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ

27 i 28 de setembre de 2013

### **Productors d'aiguardent de la Conca de Barberà als mercats de Reus i Valls en el darrer quart del segle XVIII**

**Josep M. Grau i Pujol**

En les darreres dècades el coneixement sobre el comerç de l'aiguardent del Camp de Tarragona i en especial de Reus ha experimentat un gran avenç gràcies als treballs de Jordi Andreu, Agustí Segarra i Francesc Valls, paral·lelament els col·laboradors del Dr. Lluís Navarro han estudiat l'evolució dels conreus del mateix territori a través dels cadastres, a més Josep Morell s'ha interessat pel port de Salou, Francesc Olivé pels Baldric i Salvador Rovira, pels Ixart, els dos darrers comerciants de Valls.

Referent a la Conca de Barberà, gràcies a les recerques de Josep M. Porta i altres investigadors es constata clarament en el segle XVIII un increment del conreu de la vinya, sobretot a costa de rompudes (erms i boscos), Valentí Gual ha fet una síntesi de de les estadístiques de l'evolució dels conreus a l'edat moderna a la comarca (Gual, 1997), el període coincideix també amb un notable augment demogràfic, així doncs la relació entre economia i població és evident, i el vi i l'aiguardent hi juguen un paper fonamental, tal com afirma Francesc Valls a nivell de Catalunya l'especialització vitícola serà una sortida a la tensió creada entre població i treball a la terra.

L'economia del mil set-cents a la Conca es basava en el sector primari, la indústria existent es limitava en la transformació dels productes agraris, ramaders o aprofitament dels recursos naturals, així en les riberes dels rius Francolí i Anguera s'hi aixecaven molins fariners, molts d'origen medieval, com també algunes adoberies. No hi mancaven els pous de neu, els més importants a Montblanc i Vilaverd, que subministraven gel a l'estiu a les ciutats de Tarragona i Valls, respectivament, sense oblidar els de Poblet, per autoconsum

de la comunitat cistercenca. Els forns de vidre eren presents a Senan i Belltall, el guix s'explotava a Vilaverd i l'alabastre a Sarral, localitat on hi havia un actiu taller d'escultors, els forns de teules o rajoles per la construcció es limitaven a la demanda interna. Els artesans proveïen un mercat local i comarcal, tant en el sector tèxtil com calçat, ferro, fusta, etc. En el curs del riu Brugent, a les Muntanyes de Prades, sobretot a la Riba, s'hi desenvolupà una destacada indústria de manufactura del paper orientada a l'exportació. Seguint una relació de membres de la Confraria de la Mercè de Montblanc dels anys 1819-1824 observem que un 46,5 % eren del sector primari, un 24,6 % del secundari i un 16,4 % del terciari, vinculats amb el comerç del vi i l'aguardent hi trobem a un calderer, sis boters i divuit traginers (Grau-Puig, 2005). La producció vitícola de la Conca anava destinada a les places comercials del Camp de Tarragona, en especial Valls i Reus, en el marc de la internacionalització de l'economia catalana. Tant Agustí Segarra (Segarra 1994), com Francesc Valls (Valls, 2004), remarquen que la vinculació entre el comerç i l'expansió dels conreus comportà la transformació de les estructures agràries i un increment de la producció destinada a la comercialització, així de l'explotació centrada en el policonreu i predomini de l'autoconsum (cereals) es passarà a una altra orientada cap el mercat exterior (vinya i fruits secs), a canvi de l'aguardent, en els viatges de tornada s'importarà pesca salada, fusta per bótes, cuir, ferro, carn salada, cereals, cacau i manufactures, tant d'Europa com d'Amèrica.

Tant els augments dels preus agraris com de població motivaran una demanda de terra per part de jornalers, que s'intentarà satisfer amb establiments emfitèutics i rabassa morta dels grans senyors feudals i la petita noblesa, a més dels habituals contractes d'arrendaments i parceries.

La impotència de l'aguardent com a valor econòmic en la societat del moment era molt gran, fins i tot en les escriptures notariales es pacten els pagaments dels preus de la terra en aquesta matèria, així el 1773 Anton Mestre Dalmau, batxiller en lleis de Montblanc, ven a Josep Grinyó, pagès, tots dos de Montblanc, una peça de terra erma de 2,5 jornals a la Vall de Lladrons, en el mateix terme per 300 lliures, en els pactes s'hi anota que cada any el comprador li haurà de donar una bóta d'aguardent prova d'oli, a comptar segons el primer preu del mercat de Reus (AHT, FNM 98, fs. 421v-422v.).

En aquest treball seguim la línia iniciada per Roser Puig (Puig, 2009), que buidà la documentació conservada a l'Arxiu Comarcal del Baix Camp de la Companyia Sunyer de Reus, concretament les compres d'aguardent a la Conca de Barberà en els anys 1774-1775, en total s'adquiriren 2.069 càrregues a 44 proveïdors conques de deu poblacions, pel valor total de 54.627 lliures, amb una mitjana de 470 càrregues per proveïdor, i un valor mitjà de 1.241,50 lliures per cadascú.

L'any 1776 els integrants de la societat Sunyer eren Francesc i Macià Sunyer, Pau Miró Sabater, de Reus, Josep i Francesc Molins, de Barcelona, que comerciaven amb aiguardent, i Joan Delgado, de Barcelona i Josep Biscarrues, de Reus, que tractaven amb pesca salada. El port de sortida i entrada de mercaderies era Salou, però també cal esmentar els de Barcelona i Cadis. A banda de l'alcohol també tractaven amb pesca salada i cèrcols de ferro per a bótes (els darrers provinents d'Amsterdam), fruits secs (avellanes i ametlles) i seda, aquesta s'embarcava des de València i era la matèria primera dels velers o teixidors de vels reusencs.

Els Sunyer compren generalment aiguardent, si bé en alguna ocasió també s'anota vi negre i blanc, sigui per destil·lar o per subministrar a la tripulació dels vaixells anglesos que s'ancoren a Salou; avellanes (a Blai Roca, d'Alforja, el 1778 els hi ven 270 quarteres) i també bales de seda (a Rafael Torres Pujol, de València). El 1776 el combustible per les olles el subministra, des d'Alcover, Josep Girona el qual transporta a Reus noranta carretades de llenya d'olivera, però trobem altres referències del 1776, quan la llenya és també de garrofer i alzina, i la traslladen des d'Almóster, el Pla de Santa Maria i la mateixa ciutat de Reus; no oblidem tampoc la matafaluga, que arribava des d'Alforja, indispensable per elaborar els populars anisats.

Per tenir una visió del pes de la Conca en les compres d'aiguardent de la Companyia Sunyer hem cregut adient presentar l'estadística del conjunt global en un quadrienni, concretament el 1774-1778, en total comptem 288 proveïdors de 62 pobles, amb una mitjana de 4,6 per cada localitat.

En percentatges, la primera comarca és la Conca, amb prop d'un 30 %, segueix el Baix Camp amb una quarta part i la resta de comarques camptarragonines (29 %), en cinquè lloc hi ha la Ribera d'Ebre, que supera fins i tot al Priorat. Manca conèixer però el volum de càrregues d'aiguardent, que podria alterar les posicions de cada comarca.

Comarques d'origen dels productors d'aiguardents de la Companyia Sunyer de Reus (1774-1778)

-Conca de Barberà: 29,6 %

-Baix Camp: 25,35 %

-Alt Camp: 19 %

-Tarragonès: 10 %

-Ribera d'Ebre: 9,37%

-Priorat-Montsant: 6,25 %

- Garraf: 0,34 %

-Penedès: 0,34 %

-Garrigues: 0,34

Total: 100

Si comparem aquest quadre amb el d'anticipació de diners per part de comerciants reusencs a pagesos en la segona meitat del segle XVIII, s'altera l'ordre del Priorat i la Conca en benefici de la primera comarca, l'explicació que podem donar és l'existència a la Conca de diversos comerciants autòctons que per proximitat i riquesa farien la mateixa funció de prestamistes a curt termini (debitoris), i que al Priorat no tindrien tanta implacació i serien els comerciants de Reus els que suplirien aquesta mancança.

Comarques on els comerciants de Reus anticipen diners a canvi d'aiguardent (1750-1799)

-Priorat: 34,61 %

-Tarragonès: 26,58 %

-Alt Camp: 12,54 %

-Baix Camp: 16,72 %

-Conca de Barberà: 8,19 %

-Ribera d'Ebre: 1 %

-Garrigues: 0,33

Total: 100

Font: Salvador-Rovira Gómez, "Anticipació de diners a productors d'aiguardent per part de comerciants de Reus (1750-1799), *Quaderns d'Història Tarraconense* (Tarragona), 7 (1988), ps. 115-141.

Una altra estadística que presentem són el nombre de poblacions on resideixen els productors i la mitjana de cadascuna.

En nombres absoluts de pobles guanya el Baix Camp, seguit de la Conca i l'Alt Camp, empatats, també igual xifra el Tarragonès i el Priorat.

Si fem la mitjana entre productors i localitats la Conca és la més elevada i el Priorat la més baixa, sense comptar però les Garrigues i el Penedès, les dues amb un únic representant.

Distribució per comarques i pobles dels productors que subministren  
aiguardent a la Companyia de Francesc Sunyer de Reus (1774-1778)

La Conca de Barberà: 84

-Poblacions: 12

-Mitjana de proveïdors per població: 7

L'Alt Camp: 54

-Poblacions: 12

-Mitjana de proveïdors per població: 4,5

El Baix Camp: 73

-Poblacions: 14

-Mitjana de proveïdors per població: 5,3

El Tarragonès: 29

-Poblacions: 8

-Mitjana de proveïdors per població: 3,6

El Priorat-Montsant: 18

-Poblacions: 8

-Mitjana de proveïdors per població: 2,2

Les Garrigues: 1

-Poblacions: 1

-Mitjana de proveïdors per població: 1

La Ribera d'Ebre: 27

-Poblacions: 5

-Mitjana de proveïdors per població: 5,4

El Garraf: 1

-Poblacions: 1

-Mitjana de proveïdors per població: 1

El Penedès: 1

-Poblacions: 1

-Mitjana de proveïdors per població: 1

Total productors: 288

-Total poblacions: 62

-Mitjana de productors per població: 4,6

Per veure si les principals ciutats i viles de cada comarca són el lloc de residència dels proveïdors hem confeccionat un quadre, les que concentren un major nombre en proporció al total comarcal són Reus i Valls, i a continuació Montblanc, Falset i Móra d'Ebre.

Els Sunyer compren també aguardent a altres companyies instal·lades a Reus, com per exemple Cases, Mercader, Morris, així com a comerciants reconeguts com els Bofarull, Marc i Miró per posar uns exemples. A Valls passarà el mateix i veiem que negocien amb els influents Coll, Ixart, Montguió o Moragues, tots actius arrendataris de delmes, així entre 1780-1784, Josep Coll de Valls, guanya l'arrendament dels delmes i emoluments de la baronia de Bellpuig i la vila de Linyola per 20.500 lliures (RHM, 14, f. 270).

Fidel de Moragues té oberta una botiga a Valls de queviures i roba que subministra mercaderies a traguiners i botiguers del Camp i la Conca de Barberà, amb la potenciació del port de Tarragona, més endavant traslladarà la seva residència en aquella ciutat.

Pes dels productors que subministren aguardent a la Companyia Sunyer de Reus (1774-1778) i resideixen a les capitals de mercat.

La Conca de Barberà: 84

-Montblanc: 20 (23,8 % )

L'Alt Camp: 54

-Valls: 17 (31,5 %)

El Baix Camp: 73

-Reus: 24 (33 %)

Tarragonès: 29

-Tarragona: 3 (10,3 %)

El Priorat-Montsant: 18

-Falset: 4 (22,2 %)

La Ribera d'Ebre: 27

Móra d'Ebre: 4 (14,8 %)

Malauradament a la comptabilitat dels Sunyer no hi figura l'ofici dels proveïdors d'aiguardent, per la qual cosa adjunten en l'apèndix els seus noms i cognoms per si poden ser útils per a altres investigadors, especialment en l'anàlisi local. L'única comarca de la que hem recopilat dades complementàries és la de la Conca de Barberà, en aquest cas procedents de manuals notariais i del registre d'hipoteques de Montblanc.

Agustí Segarra, en parlar dels agents del comerç, comenta que en els pobles petits els negociants d'aiguardent eren artesans, hisendats o bé fabricants d'aiguardent que compren verema als rabassaires o parcers, tot en una escala reduïda per enviar el licor a altres places. En les comarques interiors els negociants avancen diners, aliments o altres mercaderies (pesca salada, grans o teixits) a canvi de la collita de vi, també cal esmentar als rendistes rurals i als arrendataris de drets senyoriais, municipals o parroquials (delme, primícia, imposicions temporals, etc.), (Segarra, 1994).

A la Conca la tipologia dels productors d'aiguardent és diversa, des de pagesos benestants, comerciants (a l'engròs i a la menuda) i menestrals (boters), fins a membres de la petita noblesa local, com ciutatans honorats de Barcelona (Joan Josa Dalmau), alguns membres del Tribunal de la Inquisició (Tadeu Sabater, de Montblanc i Joan Morell, de Sarral). Per part dels productors era força habitual vendre a diferents comerciants, tant de Reus com de Valls.

Atenent que la comarca és d'interior i de secà, amb riguroses temperatures a l'hivern, sens dubte el conreu més productiu i regular és el de la vinya, amb diferència a l'alternatiu dels cereals, on les collites són més irregulars per les secades i cal deixar un any de guaret i es poden aprofitar els adobs vegetals (formiguers).

Ara bé, tant el vi com l'aiguardent s'hauran de destinar bàsicament a la comercialització i no a l'autoconsum, en el moment que els preus vitícoles per la demanda externa són elevats, l'increment de ceps serà una realitat, tot i que les oscil·lacions dels preus variaran segons la conjuntura internacional (guerres entre països). La importància que assolirà el conreu de la vinya es demostra que els pagaments amb aiguardent era una de les fórmules per satisfer deutes.

Si per a fer front a la compra d'una casa, una mula, una peça de terra o el pagament del dot d'una filla es recorria al censal, per a despeses menors (alimentació, roba o un enterrament) el debitori era més comú, el primer era a llarg termini i el segon a curt, en la darrera circumstància hi entra les figures del botiguer, revededor i negociant, sobretot en les viles mitjanes (Montblanc, Sarral i l'Espluga, que avancen petites quantitats en espècie, sigui en aliments o roba a pagar durant la collita en aiguardent, és a dir, en una comercialització

forçada pels deutes. La Conca disposava d'alguns grans comerciants que participaran en l'arrendaments de drets senyorials, uns exedents agraris que comercialitzaran, un clar exemple són els Alfonso de Montblanc.

Alguns pagesos aprofitaran els animals de tir per a treballar temporalment en el transport de mercaderies entre la Conca i el Camp de Tarragona, en la nomenclatura, quan escripturen documents se'ls qualifica de pagès i carreter o pagès i traginer.

La proliferació de fàbriques d'aiguardent també provocarà conflictes, no només de salubritat per l'evacuació de les aigües residuals, sinó també per la llenya, i en aquesta darrera qüestió, els conflictes amb el bosc de Poblet seran constants en tota la centúria, un exemple és la causa judicial de l'any 1789 entre el monestir cistercenc i Josep Huguet, pagès de Vimbodí. El darrer, entre 1761 i 1763 va obtenir dels monjos en establiment emfitèutic, dues petites peces de terra al terme de Poblet, al costat del Mas Huguet, on hi construï dos cellers i una fàbrica d'aiguardent per destil·lar vi de la seva pròpia collita i dels particulars que li demanaven, l'abat argumentant la manca de permís de la referida edificació i l'ús il·lícit de la llenya del bosc de Poblet, exigeix el seu enderrocament, Huguet es defensa que no és l'únic que té olles separades del poble, que hi havia altres onze vimbodinecs que en posseïen: Pau Alsamora, Joan-Pau Deutú, Manuel Estrader, Pau Güell, Baltasar Mestres, Bonaventura Pàmies, Josep Valls, Pere Vallverdú, Teresa Ferrer, Maria Pàmies Capdevila i Úrsula Vidal, les tres darreres suposem vídues, i cap d'ells tenia una autorització especial, a la vegada que també anaven al bosc de Poblet per a proveïr-se del combustible necessari. Sobre la indústria de l'aiguardent, exposa que la vinya és el principal conreu, però el vi resultant no es conservava gaire i sols servia per a cremar-lo. La mitjana de producció anual de Josep Huguet era de nou bótes d'esperit de vi, i la despesa energètica en llenya de 9 a 10 càrregues per cadascuna, és a dir unes 80 anuals (Gual, 2007).

Per a la comercialització exterior, la creació de societats o companyies seria fonamental per a fer front als riscos i les necessitats de capital. Reus, Valls i Barcelona seran uns indrets idonis per a la coincidència d'interessos i establir-hi tractes comercials, la dependència comercial de les comarques d'interior vers les del litoral era absoluta, no només per vendre l'aiguardent, oli o fruits secs, sinó també per comprar matèries primeres arribades en vaixell (fusta i cercols de ferro per bótes, cuir, cotó) o aliments (pesca salada, cacau, arròs i cereals).

Dins de cada comarca hi ha algunes peculiaritats en les distribucions locals que voldríem comentar, a la Conca tot i que Montblanc té el major volum de proveïdors, hi ha tres viles que engloben la meitat del contingent comarcal: Sarral, Blancafort i l'Esplugu de Francolí.



A l'Alt Camp, darrera Valls trobem a Alcover, Bràfim, el Pla de Santa Maria, Vallmoll i Vilallonga del Camp, sens dubte l'existència d'un important nucli de comerciants a Valls explicaria aquesta menor atracció de la comarca de petits aiguardenters vers Reus; al Baix Camp, després de la seva capital econòmica trobem a la Selva del Camp, Riudoms, Alforja i Riudecols; al Tarragonès el primer lloc l'ocupa Constantí, seguit de Vila-seca i la Canonja, el contingent de la capital administrativa és substancialment menor; al Priorat el major nombre de productors d'aiguardent és a la Morera del Montsant, per sobre de Falset; a la Ribera d'Ebre, el número u l'ocupa indiscutiblement la vila de Tivissa, i després segueixen Serra d'Almos, Garcia i Móra d'Ebre.

Distribució municipal dels productors que subministren aiguardent a la Companyia de Francesc Sunyer de Reus (1774-1778)

*La Conca de Barberà (84)*

- Barberà de la Conca: 3
- Blancafort: 14
- L'Espluga de Francolí: 13
- Montblanc: 20
- Montbrió de la Marca: 1
- Pira: 1
- Rocafort de Queralt: 2
- Sarral: 15
- Solivella: 6
- Vallclara: 1
- Vilanova de Prades: 1
- Vimbodí: 7

*El Camp de Tarragona (156)*

*L'Alt Camp (54)*

- Alcover: 8
- Alió: 2
- Bràfim: 6
- Els Garidells: 1

-El Pla de Santa Maria: 6

-Puigpelat: 1

-Vallmoll: 4

-Valls: 17

-Vilabella: 3

-Vilallonga del Camp: 4

-Vila-rodona: 1

-Vistabella: 1

*El Baix Camp (73)*

-L'Aleixar: 2

-Alforja: 4

-Almóster: 2

-Les Borges del Camp: 3

-El Botarell: 1

-Maspujols: 1

-Mont-roig del Camp: 1

-Reus: 34

-Riudecanyes: 1

-Riudecols: 4

-Riudoms: 6

-La Selva del Camp: 9

-Vilaplana: 3

-Vinyols: 2

*El Tarragonès (29)*

L'Argilaga: 1

Altafulla: 2

-La Canonja: 5

-Constantí: 9

-El Morell: 1

-Puigdelfí: 1

-Tarragona: 3

-Vila-seca: 7

*El Priorat-Montsant (18)*

-Cornudella del Montsant: 5

-Bellmunt del Priorat: 1

-Falset: 4

-Els Guiamets: 1

-Marçà: 2

-El Masroig: 2

-La Morera del Montsant: 1

-Porrera: 2

Les Garrigues

-La Granadella: 1

*La Ribera d'Ebre (27)*

-Benissanet: 2

-Garcia: 5

-Tivissa: 10

-La Serra d'Almos: 6

-Móra d'Ebre: 4

*El Garraf (1)*

Cubelles: 1

*El Penedès (1)*

-Bellvei del Penedès: 1

Per comparar la influència de Reus sobre la Conca de Barberà amb la de Valls, ens ha semblat interessant cercar dades dels venedors d'aiguarent als comerciants Baldric i Moragues entre el darrer quart del segle XVIII i inicis del XIX. A l'any 1771 els conquencs que venen aiguarent als Baldric són divuit, i els pobles segueixen el riu Francolí, així com el pas del Coll de Cabra, sobresortint les viles de Sarral i Montblanc.

Origen dels productors de la Conca de Barberà que subministren aiguarent a la casa Baldric de Valls (1771)

-Barberà de la Conca: 1

-Blancafort: 2

-L'Espluga de Francolí: 2

-La Guàrdia dels Prats: 1

-Montblanc: 3

-Pira: 1

-Rocafort de Queralt: 1

-Sarral: 5

-Vilaverd. 1

-Vimbodí: 1

Total: 18

Una dècada més tard hem documentat a tretze venedors conquencs d'aiguarent als Baldric però amb la meitat de pobles, destacant per sobre de tots Barberà, i en menor mesura Sarral, Rocafort i Lilla.

Origen dels productors de la Conca de Barberà que subministren aiguarent a la casa Baldric de Valls (1786-1787)

-Barberà de la Conca: 6

-Lilla: 2

-La Guàrdia dels Prats: 1

-Rocafort de Queralt: 2

-Sarral: 2

Total: 13

En els primers anys del segle XIX, i abans de la Guerra del Francès, referent a la casa Moragues de Valls, disposem dels noms de de prop de seixanta proveïdors de la Conca de Barberà, concentrats en gairebé tres poblacions: Pira, Barberà i Lilla.

Origen dels productors de la Conca de Barberà que subministren aiguardent a la casa Moragues de Valls (1806-1807)

-Barberà de la Conca: 14

-Forès: 1

-Lilla: 12

-Montblanc: 5

-Montbrió de la Marca: 1

-Pira: 16

-Rocafort de Queralt: 1

-Sarral: 4

-Solivella: 2

-Vilaverd: 1

Total: 57

### **Bibliografia:**

-(Gómez 2005), Salvador-J. Rovira Gómez, *La baixa noblesa de la Conca de Barberà a l'edat moderna*, Montblanc, 2005.

-(Grau 1989), *La indústria tradicional de Montblanc i la Conca de Barberà en el segle XVIII*, Montblanc, 1989.

-(Grau-Puig, 2005), Josep M. Grau-Roser Puig, "Aspectes econòmics de Montblanc durant el Trienni Constitucional (1820-1823)", *Aplec de Treballs*, (Montblanc), 24 (2005), p. 133-162).

-(Gual, 1997), Valentí Gual Vilà, "L'espai agrícola de la Conca de Barberà (segles XVI-XIX)", *Estudis d'Història Agrària* (Barcelona), 11 (1997), p. 109-129.

-(Gual, 2007), Valentí Gual Vilà, *Poblet, senyor feudal. La documentació de l'Armari II*, Valls, 2007.

-(Puig, 2009), Roser Puig i Tàrrach, "Els proveïdors d'aiguardent de la Conca de Barberà a la companyia Sunyer de Reus (collita 1774-1775)",

*Miscel·lània en homenatge al Dr. Lluís Navarro Miralles. Magister Dilectus*, Tarragona. 2009, p. 245-254.

-(Segarra, 1994), Agustí Segarra Blasco, *Aiguardent i mercat a la Catalunya del segle XVIII*, Barcelona, 1994.

-(Valls, 2004), *La Catalunya Atlàntica. Aiguardent i teixits a l'arrencada industrial catalana*, Vic, 2004.

## APÈNDIX

### **1. Proveïdors de la Conca de Barberà que subministren aiguardent a la Companyia de Francesc Sunyer de Reus (1774-1778)**

Barberà de la Conca

- Antoni Canaleta (1774-75)\*. També en ven als Baldric de Valls.
- Joan Fabregat, pagès, (1774-75)\*
- Francesc Miró Ferrer (1775)\*. També en ven als Baldric de Valls.

Blancafort

- Josep Ballester (1777)
- Antoni Civit (1774-77)\*
- Pere Debat (1777)
- Josep Llobera (1777). També en ven als Baldric de Valls.
- Antoni Llurba (1775-77)\*.
- Ramon Llurba (1775-78)\*. També en ven als Baldric de Valls.
- Miquel Llurba (1777)
- Antoni Masalles (1777)
- Josep Masalles (1775)
- Joan Pasqual (1774)
- Lluís Pasqual (1778)\*
- Agustí Sala (1777), el 1788 és síndic procurador general de l'ajuntament de Blancafort.
- Joan Sala (1775-77)\*
- Jaume Socies (1775)\*

L'Espluga de Francolí

- Francesc Anguera Vilalta, pagès (1774-77)\*
- Pere Bernat (1774-77)\*
- Salvador Bernat (1774-77)
- Pau Boquer (1774)\*
- Josep Capdevila (1777)
- Pere Capdevila (1776)
- Miquel Font, pagès (1774-1777)\*. També en ven als Baldric de Valls.

El juliol de 1780 Miquel Font ven a Isidre Pàmies, pagès de Vimbodí, un carro per 40 lliures (AHT, RHM, 15, f. 283v.).

El setembre de 1791 Josep Font Civit i Josep Font Ferrer, pare i fill, pagesos de l'Espluga de Francolí, reben 325 lliures de Josep Ixart Baldric, de Valls a l'avançada; a canvi, els primers han de lliurar-li dues bótes

d'aiguardent, a raó de 44 lliures i deu sous la càrrega, a final de novembre del mateix any (RHM, 30, f. 302v.).

-Josep Huguet (1776-77)

-Josep Micó, pagès (1774)\*. També ven aiguardent als Baldric de Valls. Entre 1777 i 1780 obtingué del monestir de Poblet l'arrendament dels delmes del Vilosell i la Pobla de Cérvoles per 4.775 lliures, les seves fermances foren el seu germà Miquel i el seu fill Josep (AHT, RHM, 12, f. 107).

-Hortensi Puig (1777)

-Agustí Roig (1774-77)\*

-Francesc Rossell (1774)\*

-Joan Vidal, boter

El gener de 1770 ven un jornal de vinya al terme de l'Espluga a carta de gràcia a Esteve Roig pel preu de 65 lliures, aquests diners anaven destinats en la seva major part a liquidar el deute de 60 lliures que havia contret amb Esteve Roig, negociant de Torredembarra i la resta per despeses judicials de la cúria espluguina (AHT, RHM, 5 (1776), fs. 25v-26).

Montblanc

-Josep Alfonso, pare i fill, (1777)\*, comerciants. Sens cap mena de dubte són els principals comerciants de Montblanc, la seva casa a la Plaça Major, era situada al costat mateix de l'ajuntament. També ven aiguardent als Baldric de Valls. En els documents de la companyia Sunyer consta que també li subministrava pesca salada.

El setembre de 1775 rearrenda per quatre anys a Josep Gai, menor boter, l'onzè del fruits es colliran al terme de Ciutadilla (Urgell) per 4.450 lliures (AHT, FNM, 127, f. 308v-310).

L'octubre de 1775 realitza diferents préstecs de cereals (50 quarteres) a Pau Puig, Ramon Calbet i Joan Vives, pagesos de Forès per un valor de 263 lliures (AHT, RHM, 10 (1775), f. 415v.).

El 1776 arrenda el dotzè de la collita del terme de Vallclara durant els anys 1777-1780 pel valor de 3.150 lliures (AHT, RHM, 11, f. 209).

El 1782 sabem que el seu procurador per obtenir contractes d'arrendament de delmes a Barcelona és Josep Ortega, comerciant de Reus, però en altres documents veiem que actuen com a socis. El 1788 el trobem com avalador de Ramon Segalà, pagès de Sant Domí (la Segarra) en l'arredament dels delmes que el monestir de Poblet percebia en el terme (AHT, FNM, 164, f. 216-220).

Entre 1790-1795 obté l'arrendament dels delmes del terme de Vimbodí per part del monestir de Poblet pel preu de disset mil lliures, per aquest contracte hi intervenen com a avaladors, Antoni Clariana i Josep Ortega, comerciants de Reus (AHT, RHM, 28, f. 254v.-255) i entre 1791-1795 dels termes de Fullella, Montblanquet, Senan, Tarrès, Vallclara i el Vilosell per 23 mil lliures (AHT, RHM 28, fs. 157v.-158).

També es dedica a la venda de bestiar de tir a pagesos de la comarca, el 8 de juny de 1778 Francesc Amill, pagès de la Guàrdia dels Prats, li compra una mula pel valor de 123 lliures i 4 sous, el 1781 encara li devia 95 lliures (77 %)

per la qual cosa el guardiol li ven a carta de gràcia una peça d'horta per 120 lliures (AHT, FNM, 106, f. 65v-66).

-Antoni Amill, pagès i carreter (1777)\*

-Josep Barrot, pagès, fill d'Agustí (1777-1778)

El 1778 vengué diferents terres plantades de vinya a Joan Ferrer Vendrell situades a la Guàrdia dels Prats pel valor de 747 lliures (el dret de lluir), d'aquesta quantitat el 1779 i 1781 en cobra cent lliures cada any i consta com a habitant a Reus (ACCB, FNM, 3.260, f. 93-93v).

L'agost de 1783 firma un debitori de 240 lliures a Felip i Marià Montaner, pare i fill, comerciants de Tarragona, les quals són pel valor de cent canes de fusta de roure per fer bótes, a raó de 48 sous la cana (2 lliures i 8 sous) (AHT, FN Tarragona, Notari Francesc Albinyana, sig. 569, fs. 173-173v.).

-Antoni Bertran (1777)

-Josep Boada (1777)

El 1783 trobem en els manuals notariais a Josep Boada, major i Josep Boada, menor, pare i fill pagesos, que venen a Pau Folc Iborra, jornaler, tots de Montblanc, un jornal de terra, part plantada de vinya i oliveres, part roques, a la partida de la Font de les Monges, pel preu de 112 lliures, i per fer efectiu el pagament el darrer s'encarrega un censal al 3 % d'interès (ACCB, FNM, 3.261, fs. 11-12).

-Jaume Castelló (1777-78)

-Joan Esplugues, pagès (1774-1775)\*, pagès. Nascut a Montblanc, el 1775 consta que habitava a Prenafeta, en aquesta data compra a Anna Alba i el seu fill Tadeu Sabater, un mas a Rojals amb les seves terres conreades, boscos i roques al terme de Rojals per 550 lliures (ACCB, FNM, 3.603 fs. 325-326).

-Josep Ferriol Foguet, pagès (1776-1777)

El juny de 1779 reconeix deure a Josep i Ermengol Llobera, pare i fill, pagesos de la Guàrdia dels Prats, la quantitat de 150 lliures pel valor de 43 quarteres de blat segolós venudes el 1778, el pagament es faria part en diners i part en aguardent prova d'oli 3/4 (ACCB FNM, 3.589, fs. 178v-179).

L'octubre de 1790 firma un deute de 408 lliures a Victorià Vendrell, pagès de Barberà de la Conca, per dues bótes d'aguardent prova 3/4, li ha comprat i li pagarà el novembre del mateix any. El 1791 signa davant notari un debitori de 60 lliures a Francesc Casanoves, boter de Reus, per tretze bótes per posar aguardent que li havia venut (ACCB, FNM, 3.264 f. 257v-258).

-Agustí Gai Barril, boter i negociant o tractant (1775)\*, era fill de Feliu, un boter originari de Barcelona. El documentem avançant diners i pesca salada a pagesos de la Conca, com per exemple el 27 de gener de 1776 quan Anton Torres i Llorenç li signa un debitori de 80 lliures per mercaderies que ha comprat a la seva botiga i promet a canvi lliurar-li aguardent prova d'oli ¾ pel



mateix valor el mes de novembre, segons el preu del mercat de Reus (AHT, FNM, Caixa 101, f. 52v-53v.). El 1773 obté la concessió municipal de la venda a la menuda de l'aiguardent a Montblanc, en anys posteriors també la tindrà el seu fill Joan.

El 1778 juntament amb el seu fill Joan Gai compren en pública subhasta a Andreu Albareda i Teresa Cases, cònjuges pagesos de Montblanc, 1,5 jornals de vinya al terme de Prenafeta pel preu de 425 lliures (AHT, RHM, 13, fs. 331-331v).

Agustí Gai i el seu fill formen companyia amb Josep Alfonso per arrendaments de collites municipals i delmes senyorials

-Joan Gai (1777), tender de pesca salada, fill d'Agustí.

-Joan Josa Dalmau, Ciutadà Honrat de Barcelona (1775)\*, casat en primeres núpries amb Cecília Aixemús, de Reus (Rovira, 2005, p. 104).

-Gregori Jover, comerciant (1775-1777)\*

El 1788 fa efectives 48 lliures a una Confraria de Montblanc per pagar vuit pensions endarrerides d'un censal de 200 liures habilitat per la Reial Audiència de Catalunya el 1773 (ACCB, FNM, 3.399, f.s- 42-42v.).

-Agustí Pedrol (1776)

-Josep Pedrol, pagès (1776-1777).

El 1791 sabem que hi ha dues persones amb el mateix nom, pare i fill, pagesos. Entre els anys 1786-1791 documentem a Josep Pedrol Torroella, pagès, en diferents compres-vendes de terra a Montblanc. El 1792 el darrer juntament amb la seva mare vídua (Josepa) venen dos jornals de vinya i garriga en el terme de Prenafeta al Camí dels Esmoladors per 300 lliures a Francesc Rosselló Domènec, per les quals es crearia un censal (ACCB, FNM, 3.265, fs. 130-131). Aquesta escriptura mostra que els dos tenien relacions comercials.

-Joan Queraltó (1777)

-Francesc Rosselló Domènec, negociant (1774)\*

L'octubre de 1775 subarrenda per quatre anys a Josep Alfonso, menor, els delmes que el bisbe de Lleida percep al terme de Torrebeßes (Segrià) per 7.200 ll. (ACCB, FNM, 101, f. 224-226.).

El setembre de 1776 signa un debitori de 778 lliures a Joan Soler Gallart, negociant d'Altafulla en concepte de bacallà i tonyina que li havia subministrat, pacta satisfer el deute en dues pagues de 389 lliures, una per Nadal i l'altra per la Mare de Déu d'agost de l'any següent (ACCB, 149, fs. 138-138v.).

El març de 1777 encara manté el deute i es veu obligat a vendre a carta de gràcia una casa al carrer Riber de Montblanc per la quantitat 553 lliures a l'esmentat comerciant altafullenc (ACCB, FNM, 3.593, fs. 155v-156). El 1792 Francesc Rosselló consta com a moliner. El 1776 ven 2,5 jornals de vinya a Josep Alfonso, per 550 lliures (AHT, FNM, 101, f. 437v.-438 v.)

-Francesc Roset (1777)

-Tadeu Sabater Alba (1774)\*

Familiar del Sant Ofici, fill de Francesc, comerciant-negociant i Anna. En els anys 1768-1770 ambdós arrendaren els delmes que percebia el monestir de Santes Creus en els termes de la Guàrdia dels Prats, quadres de Vilaverd, Montblanc i l'Espluga de Francolí (APM, 127. F. 284-285).

El 1778 sabem que el primer era síndic de la Confraria del Cordó de Montblanc, també el documentem cedint terres a rabassa morta.

-Bonaventura Santromà (1777). El 1780 permuta una peça de terra de 9 jornals d'oliveres i vinya a la Guàrdia dels Prats amb Josep Alfonso, comerciant, de Montblanc per una mula i 700 lliures en metàl·lic (AHT, FNM, 78, f. 42-43).

-Jeroni Serra (1776)

Montbrió de la Marca

-Joan Aluja (1777)

Pira

-Antoni Mateu (1775)

Rocafort de Queralt

-Joan Miquel (1774)\*

-Josep Ninot (1774)\*

Sarral

-Josep Alió (1776-78). També en ven als Baldric de Valls.

-Agustí Borràs (1774-75)\*

-Agustí Fontanals (1776). També en ven als Baldric de Valls.

-Magdalena Sanahuja, vídua Pere Generes, apotecari (1775)\*

-Pere Martí (1777)

-Francesc Miró Vellet, pagès (1775). També en ven als Baldric de Valls.

-Joan Morell Potau, comerciant i familiar del Sant Ofici (1775-1778)\*. El seu pare homònim també era familiar de la Santa Inquisició.

Tenim notícia que el setembre de 1781 Josep Ribes Serra i Ignasi Ribes Graell, oncle i nebot, comerciants de Barcelona li signen un debitori de 5.500 lliures (AHT, RHM, 16, fs. 406-406v.).

-Josep Morell (1776-77)

-Joan Oliver (1774-76)\*

-Josep Ponts (1777)\*

-Jeroni Serra (1774-76)\*

-Pau Serra (1774)\*

-Josep Teixidor (1775)

-Francesc Torner (1775-78)\*

-Josep Torner (1775)

Solivella

-Pere Cardona (1776)

-Antoni Castro (1774)\*

-Joan Espanyol (1775-77)\*

-Josep Espinac (1777)

-Josep Llorenç (1774)

-Joan Montseny (1776)

Vallclara

-Joan Sales (1775)\*

Vilanova de Prades

-Francesc Sants, pagès (1775)\*. El 1787 Francesc Sants, pare i fill pagesos, firmen un debitori per 294 quartans d'oli que els hi havia subministrat Joan Turmó, porter reial de Montblanc, la carta de pagament es fa efectiva l'any 1790 (APM, 51, fs. 158-159v.).

Vimbodí

-Miquel Ferrer (1777)

-Pau Güell (1777)

-Pau Moragues (1774)\*

-Josep Pàmies (1774). També en ven als Baldric de Valls.

-Pau Serra (1774)

-Francesc Vallverdú (1774-77)\*

-Josep Vidal (1774)

Font: ACBC, Fons Sunyer, Llibre Major 1774-1775, sign. 60 i

Llibre Major 1776-1778, sign. 1

Nota: Assenyalem amb un asterisc (\*) els proveïdors de la Conca de Barberà que apareixen en els anys 1774-1775 segons l'article de Roser Puig i Tàrrach (Puig, 2009).

Abreviatures: AHT, Arxiu Històric de Tarragona; ACCB, Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà; FNM, Fons Notarial de Montblanc; RHM, Registre d'Hipoteques de Montblanc; sign, signatura topogràfica. Hem de dir que en l'actualitat la totalitat dels manuals notarials de Montblanc són a l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà.

Nota: A diferència dels altres apèndixs, en el cas de la Conca anotem diverses referències documentals a fi de conèixer millor el perfil dels venedors d'aiguardent a la Companyia Sunyer de Reus.

## **2. Proveïdors d'aiguardent a la Companyia de Francesc Sunyer de Reus (1774-1777). Excepte la Conca de Barberà.**

*El Camp de Tarragona*

-Alcover

-Esteve Andreu (1774)

-Joan-Batista Andreu (1775)

-Josep Batlle (1775)

-Magí Batlle (1774)

-Miquel Benet (1776)

-Miquel Ribes (1774)

-Joan Tell (1775)

-Cosme Vinader (1774-776)

-L'Aleixar

-Pere Calero (1774-77)

-Josep Figuerola (1775)

Alió

-Carles Montserrat (1774)

-Joan Montserrat (1776)

Alforja

-Miquel Boronat (1774-76)

-Joan Grifoll (1777)

-Joan Llaveria (1774-76)

-Blai Roca (1776), a més d'aiguardent, sobretot proveeix d'avellanes i matafaluga.

Almoster

-Pròsper Ribells (1775)

-Francesc Pàmies (175-77)

Argilaga

-Josep Dalmau (1775-76)

Altafulla

-Jaume Espina (1775)

-Pau Pijoan (1774)

Bràfim

-Jaume Andreu (1775)

-Josep Andreu (1775)

-Josep Bartolomé (1774-76)

-Pau Padró (1775)

-Pere Porta (1777)

-Francesc Vives (1774)

Les Borges del Camp

-Joan Boronat (1776)

-Francesc Pujol (1774)

-Macià Vall (1777)

El Botarell

-Baltasar Boronat (1774)

-La Canonja

-Pere Alberic (1777)

-Antoni Fonts (1774-77)

-Pau Soler (1777)

-Bartomeu Vidal (1775)

Ignasi Soler, de Masricart (1775)

#### Constantí

- Francesc Domingo (1775)
- Isidre Ferrer (1774)
- Josep Font (1777)
- Joan Fortuny (1777)
- Josep Gavalrà (1774-77)
- Joan Marsal (1775)
- Pau Martell (1774-77)
- Josep Roig (1774)
- Francesc Vallver (1774)

#### Els Garidells

- Joan Dolç (1776)

#### Maspujols

- Pere Barenys (1774-77)

#### El Pla de Santa Maria

- Bernat Baldric (1774)
- Antoni Bover (1774). Ven també ametlles.
- Joan Colomers (1777)
- Jaume Cendrós (1777)
- Agustí Fonts (1777)
- Joan Rodon (1775)

#### Montbrí del Camp

- Tomàs Folc (1775)
- Gabriel Gallissà (1775)

#### -Mont-roig del Camp

- Tomàs Porta (1775)

#### El Morell

- Josep Domingo (1775)

#### Puigdelfí

- Isidre Pallarés (1774-76)

#### Puigpelat

- Joan Badia (1774-77)

#### Riudecanyes

- Lluís Pedrol (1777)

#### Reus

- Joan-Antoni Aragonès (1774)
- Pere Aulés (1776)
- Sebastià Baget (1774)
- Bonaventura Bofarull (1776)

- Pere Bofarull (1774-75)
- Joan Boix (1774)
- Francesc Carreres (1775)
- Francesc Casanoves (1777)
- Josep Cases (1777)
- Francesc Catllar (1774)
- Josep Catllar (1774)
- Companyia Cases Torroja (1774)
- Companyia Mercader i Guàrdia (1777)
- Companyia Josep Morris (1774)
- Josep Cuxí (1775-76)
- Josep Font (1775)
- Joan Forès (1777)
- Salvador de Marc (1775), proveeix de vi blanc
- Sebastià Martí (1774)
- Josep Miró Pedrol (1775-76)
- Pere Munter, del Mas (1774-77)
- Joan Nolla (1777)
- Joan Pàmies (1777)
- Vicenç Pla, de la Boella (1777)
- Bartomeu Pujol (1775)
- Josep-Antoni Revert (1777)
- Josep Romeu (1774)
- Ramon Romeu (1775)
- Josep Rovellat (1777)
- Pau Sabater (1777)
- Francesc Salvat (1774)
- Jeroni Torner (1777)
- Benjamí Tresca (1777)
- Antoni Vidal (1777)

#### Riudecols

- Joan Castells (1775)
- Joan Llevat (1777)
- Josep Vall (1775-77)
- Macià Vall (1775)

#### Riudoms

- Domènec Miquel (1774-77)
- Josep Nat (1775)
- Josep Pallarés (1774)
- Joan Pujol (1775)
- Antoni Torner (1777)
- Francesc Tristany (1776)

#### La Selva del Camp

- Joan Baget (1776)
- Macià Baget (1774)
- Pau Estrader (1744)
- Josep Fortuny (1776)

- Gabriel Hortet (1774-76)
- Josep Mercader (1774-76)
- Miquel Pelegrí (1775)
- Josep Ripoll (1775)
- Josep Roig (1775)

#### Tarragona

- Pau Ferreter (1777)
- Josep de Figuerola (1777)
- Josep Mallol (1774)

#### Vallmoll

- Agustí Ballester (1775)
- Josep Ferran (1775)
- Antoni Pinyol (1775)
- Marc Torres (1775)

#### Valls

- Antoni Baldric (1774-77)
- Magí Batlle (1777)
- Josep Cases (1775)
- Josep Coll (1775-77), familiar del Sant Ofici.
- Rafael Forès
- Josep Ixart i fill (1775-77)
- Francesc Lleonart (1775)
- Francesc Miracle (1775)
- Josep Montguió (1777)
- Fidel Moragas (1776)
- Antoni Martí Querol (1775-77)
- Francesc París (1774)
- Francesc Porta (1775)
- Gabriel Roca (1777)
- Pere Rodon (1777)
- Pau Rossell (1775)
- Bernardí Sabater (1775)

#### -Vilabella

- Pere Casals (1775-76)
- Pere Gelambí (1775)
- Pau Rabascall (1774)

#### Vinyols

- Pau Dalmau (1775-1776)
- Pau Torrelles (1774-77)

#### Vilallonga del Camp

- Martí Granell (1775-77)
- Josep Queraltó (1775)
- Pere Reig (1774-78)
- Martí Vallver (1776)

Vilaplana

- Joan Mariner (1774)
- Josep Mariner (1775-77)
- Josep Pallicer (1774)

Vila-rodona

- Joan Gavaldà (1774)

Vila-seca

- Joan Bertran (1775)
- Josep Espinós (1775)
- Esteve Gaià (1775)
- Josep Guardiola (1775)
- Pere Guardiola (1777)
- Joan Rius (1775)
- Josep Saleses (1775)

Vistabella

- Joan Gil (1775)

*El Priorat-Montsant*

Cornudella del Montsant

- Joan-Baptista Anguera (1774)
- Pere Domingo (1774-77)
- Josep Juncosa (1775-77)
- Francesc Llaveria (1776)

Bellmunt del Priorat

- Tomàs Torner (1775)

Falset

- Josep Crusats (1774-77)
- Josep Montaner (1775)
- Josep Simó (1775)
- Tomàs Vilanova (1776)

Els Guillamets

- Joan Gener (1774)

Marçà

- Josep Roca (1775-76)
- Pere Sedó (1775)

El Masroig

- Francesc Bartolomé (1775-76)
- Pere Sedó (1775)

La Morera del Montsant

- Joan Gil (1775)



Porrera

- Josep Pallarès (1775)
- Joan-Batista Soler (1775)

*Les Garrigues*

La Granadella

- Josep Soler (1777)

*La Ribera d'Ebre*

Benissanet

- Jaume Hernández (1775-77)
- Joan Manyer (1776)

Garcia

- Severí Argilaga (1775)
- Josep Marqués (1775)
- Josep Medico (1775-77)
- Miquel Pedrol (1774), proveeix d'ametlla
- Josep Sicart (1776)

Móra d'Ebre (1777)

- Jeroni Ardèvol (1777)
- Pau Ardèvol (1774)
- Joan Ardèvol
- Francesc Soler (1777)

Tivissa

- Esteve Alarany Soler (1775)
- Josep Bofarull (1775)
- Francesc Borràs (1777)
- Pere Borrull (1774)
- Joan Baptista Margalef (1776-77)
- Ramon Margalef (1774)
- Josep Punchillo (1775)
- Josep Sedó (1775)
- Joaquim Torner (1777)
- Josep Vicenç, rector (1775)

-La Serra d'Almos

- Josep-Anton Anguera (1775)
- Josep Bargalló (1775-77)
- Domènec Borrell (1777)
- Jaume Pujol (1776)
- Francesc Ribes (1775)

*Garraf*

Cubelles

- Francesc Queralt (1777)

*El Penedès*

-Bellvei del Penedès  
-Miquel Bonjoc (1777)

Font: ACBC, Fons Sunyer, Llibre Major 1774-1775, sig. 60 i llibre Major 1776-1778, sig. 1.

### **3. Productors de la Conca de Barberà que venen aiguardent a la casa Baldric de Valls (collita 1771)**

Barberà de la Conca  
-Joan Fabregat

Blancafort  
-Josep Llobera, també proveeix als Sunyer de Reus.  
-Ramon Llurba, també proveeix als Sunyer de Reus.

l'Espluga de Francolí  
-Miquel Font, també proveeix als Sunyer de Reus.  
-Josep Micó

La Guàrdia dels Prats  
-Narcís Civit

Montblanc  
-Josep Alfonso, comerciant, també proveeix als Sunyer de Reus.  
-Josep Fonoll  
-Antoni Giol, confiter. El 1773 és l'arrendatari dels delmes del Ducat de Montblanc (Blancafort, Montblanc, Lilla i Rojals).

Pira  
-Francesc Martí

Rocafort de Queralt  
-Josep Ballester

Sarral  
-Josep Alió, també proveeix als Sunyer de Reus.  
-Agustí Fontanals  
-Pere Mateu  
-Francesc Miró  
-Joan Rosanes

Vilaverd  
-Benet Batlle

Vimbodí  
-Josep Pàmies

Font: Arxiu Comarcal Alt Camp, Fons Municipal Valls, Secció Baldric, sign. 4.837.

#### **4. Productors de la Conca de Barberà que venen aiguardent prova d'Holanda a la casa Baldric de Valls (1786-1787)**

Barberà de la Conca

- Francesc Boada
- Canaleta, també proveeix als Sunyer de Reus
- Josep Esplugues
- Francesc Miró, també proveeix als Sunyer de Reus
- Josep Miró
- Victorià Miró

Lilla

- Ramon Magrinyà
- Josep Vilella

La Guàrdia dels Prats

- Joan Gavarró

Rocafort de Queralt

- Josep Ballester
- Antoni Bonet

Sarral

- Josep Carbonell
- Antoni Teixidor

Font: Arxiu Comarcal Alt Camp, Col·lecció Mercader, Secció Baldric, sign. 4.826.

#### **5. Productors de la Conca de Barberà que venen aiguardent a la Companyia Moragues de Valls (1806-1807)**

Barberà de la Conca

- Ramon Abellà, Batlle i regidor de l'ajuntament (1806).
- Francesc Boada
- Marià Cabestany
- Manuel Calvet, pagès
- Josep Canaleta, pagès
- Josep Esplugues
- Joan Foguet
- Victorià Marimón
- Esteve Miró
- Josep Miró
- Ramon Miró, pagès
- Ignasi Sarró
- Ramon Sarró
- Joan Soler

## Forès

-Joan Civit

## Lilla

-Isidre Batet

-Joan Bover

-Pere Bover, (el 1773 documentem un Pere Bover com a batlle de Lilla).

-Antoni Cabestany

-Francesc Magrinyà

-Jaume Magrinyà

-Josep Magrinyà

-Pau Magrinyà

-Marià Porta

-Pere Soler

-Jaume Vilella

-Josep Vilella

## Montblanc

-Joan Font

-Agustí Gai, boter

-Josep Oller

-Andreu Puig

-Joan Queraltó

## Montbrió de la Marca

-Joan Tarragó

## Pira

-Francesc Amill

-Josep Amill

-Joan Amorós

-Josep Amorós

-Marià Amorós

-Josep Barrot (era nascut a Sarral i habitava a Pira).

-Pasqual Calvet

-Francesc Capdevila

-Ramon Cendra

-Joan Ferran

Victorià Marimon

-Anton Mateu

-Francesc Poblet

-Anton Sanahuja

-Josep Sanahuja

-Ramon Sarró

## Rocafort de Queralt

-Antoni Tomàs

## Sarral

-Josep Martí

-Ramon Rosanes, boter  
-Josep Serra  
-Josep Teixidor

Solivella  
-Victorià Casamitjana  
-Josep Copons

Vilaverd  
-Salvador Torres

AHT, Fons Moragues, Llibre de comptes corrents d'aiguarent (1806-1807),  
sign. 1.054. La informació d'oficis o càrrecs municipals l'hem extret de manuals  
notarials de Montblanc del mateix període.